

LA PREGUNTA

TRIA D'ALGUNES PREGUNTES QUE
ENCARA NO HAN TROBAT RESPOSTA

Ens hem de convertir en criatures mediàtiques, per publicar literatura infantil i juvenil?
 Per què hi ha tants bons autors catalans que pateixen per trobar bons editors en català?
 Per què es tradueixen tants àlbums que no aporten res de nou, mentre que autors nostres podrien fer-ho?
 En quina mesura la globalització està uniformant els aspectes estètics d'un llibre il·lustrat?
 Algú sap on és la política cultural d'aquest país?
 Quan se sol·licita una xerrada, tothom té clara la diferència entre un autor i un *showman*?
 Encara es pot dir que el llibre de text és l'únic llibre que l'infant tindrà al llarg de la seva vida?
 Més de 40 anys d'Història Contemporània no són prou bagatge perquè la literatura infantil i juvenil catalana hagi tingut representació a la Fira del Llibre de Frankfurt?
 Per què, després de tants anys, **Faristol** encara es fa preguntes que no tenen resposta?

2003

ALAPONT, Pasqual. *L'infern de Marta*. Bromera.
 GISBERT, Montserrat. *Les petites emocions de la vida*. Tàndem.
 LOSANTOS, Cristina. *Col·lecció Espais*. La Galera.

L'abrandament emocional que caracteritza l'obra per a joves contrasta amb la tendra subtilesa de les col·leccions o títols que s'adrecen als lectors més xics.